

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13C/397/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6113201615
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriel Slobodník
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2015:6113201615.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Banská Bystrica v konaní pred sudcom JUDr. Gabrielom Slobodníkom v právnej veci navrhovateľa EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpený TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o. so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36 613 843, proti odporkyni K. K., U.. XX. XX. XXXX, R. E. XX, R., Š.. O. E., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporkyne Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Nám. Legionárov 5, Prešov, IČO: 42 176 778, v konaní zastúpenom JUDr. Ambrózom Motykom, advokátom so sídlom Nám. SNP 7, Stropkov, o zaplatenie 906,84 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd návrh navrhovateľa **z a m i e t a**.

Navrhovateľ je **p o v i n n ý** nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 428,57 Eur, na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka JUDr. Ambróza Motyku, číslo účtu: XXXXXXXXXXX/XXXX, H.: XXXXXXXX, a to v lehote 15 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa návrhom doručeným súdu dňa 24.01.2013 pôvodne domáhal proti odporkyni zaplatenia sumy 1 789,51 Eur s príslušenstvom a náhrady trov konania titulom nesplatennej časti úveru na základe zmluvy o splátkovom úvere zo dňa XX. XX. XXXX. Navrhovateľ uviedol, že pohľadávku voči odporkyni nadobudol na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 28. 06. 2011, ktorú uzatvoril s postupcom - Slovenská sporiteľňa, a.s.

Podaním zo dňa 27.02. 2013 oznámilo Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Námestie legionárov 5, Prešov podľa § 93 ods. 2 OSP, že vstupuje do konania ako vedľajší účastník na strane odporkyne.

Proti vydanému platobnému rozkazu č. k. 13RO/22/2013 - 45 zo dňa 27. 03. 2012 podal v zákonom stanovenej lehote odpor vedľajší účastník, ktorý navrhol návrh v celom rozsahu zamietnuť. Vzniesol námietku premlčania celej pohľadávky a namietal nedostatok aktívnej vecnej legitímácie navrhovateľa (poukázal na skutočnosť, že právny predchodca navrhovateľa (SLSP, a.s.) ako banka nemohla postúpiť navrhovateľovi ako „nebanke“ tzv. živý úver a preto nie je možné, aby navrhovateľ po postúpení pohľadávky sám vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru). Pokiaľ ide o dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku uzatvorenú dňa XX. XX. XXXX medzi účastníkmi konania je to formulár, ktorého obsah odporkyňa ako dlžník nemala možnosť žiadnym spôsobom ovplyvniť. Tento formulár obsahuje jednostranné právne úkony uznania záväzku a dvojstranné právne úkony pri dohode o splátkach a uzatvorení rozhodcovskej doložky. Vzhľadom k predformulovanému obsahu dohody možno mať vážne pochybnosti o tom, že skutočný prejav vôle dlžníka zodpovedá jeho obsahu. V dohode

sa dokonca neuvádza ani výška splátky ako esenciálna náležitosť dohody o splátkach. Uzatvorenie takejto dohody je v rozpore s dobrými mravmi, pretože pri jej uzatváraní neboli dodržané princípy dobromyseľnosti, čestnosti a navrhovateľom boli využité omyl a leseň v snahe dosiahnuť uznanie záväzku spotrebiteľa. Iniciatíva k uzatvoreniu takejto dohody nevychádzala od spotrebiteľa a okolnosti za ktorých navrhovateľ uzatvára so spotrebiteľmi formulované dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznání dlhu je potrebné považovať za nekalú obchodnú praktiku.

Navrhovateľ vzniesol námietku neprípustnosti vedľajšieho účastníctva, o ktorej súd rozhodol uznesením č.k. 13C/397/2013 -97 zo dňa 06. 12. 2013 tak, že ju ako nedôvodnú zamietol.

Navrhovateľ v písomnom vyjadrení k odporu vedľajšieho účastníka uviedol, že vedľajší účastník nemôže sám vzniesť námietku premlčania, pretože nejde o úkon procesný, ale o úkon podľa hmotného práva. Subjektom, ktorý je oprávnený vzniesť námietku premlčania je dlžník, resp. jeho právny nástupca prípadne aj ich zástupca. Vzhľadom na uvedené má navrhovateľ za to, že námietku premlčania uplatnila neoprávnená osoba. K tvrdeniam vedľajšieho účastníka ohľadne dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznání dlhu uviedol, že predmetná dohoda spĺňa všetky náležitosti, ktoré zákon vyžaduje pre platnosť uznania dlhu zo strany dlžníka, má písomnú formu, vyplýva z nej dôvod vzniku pohľadávky, výška pohľadávky a prísľub dlžníka tento dlh zaplatiť, čo má za následok predpoklad, že záväzok trval aj v čase uznania. Zároveň odporkyňa v dohode potvrdila vedomosť o premlčaní dlhu a následkoch s tým spojených. Tvrdenia vedľajšieho účastníka, že dohoda obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky považuje za nesprávne, keďže uznanie dlhu je právnym inštitútom zakotveným v Občianskom zákonníku a jeho právne účinky nastávajú priamo zo zákona. Keďže došlo k uznaniu dlhu zo strany odporkyne, premlčuje sa pohľadávka za 10 rokov odo dňa, keď k uznaniu došlo.

Odporkyňa sa bez predvolania dostavila na súd dňa 21. 08. 2013, do zápisnice uviedla, že súhlasí s odporom vedľajšieho účastníka. Ďalej na pojednávaní dňa 07. 11. 2013 vo svojej výpovedi potvrdila, že si od právneho predchodcu navrhovateľa zobrala pôžičku na kúpu nábytku, avšak v polovici roku 2007 zostala nezamestnaná a to až do doby, kým si nevybavila dôchodok. Má nejaké exekúcie, nemá finančné prostriedky na zaplatenie dlhu.

Rozsudkom č. k. 13C/397/2013 - 90 zo dňa 07. 11. 2013 súd návrhu v celom rozsahu vyhovel a odporkyňu zaviazal na náhradu trov konania navrhovateľa. Proti rozsudku podal odvolanie vedľajší účastník na strane odporkyne so súhlasom odporkyne. V odvolaní namietal, že súd návrhu vyhovel napriek tomu, že mal vzhľadom na vznesenú námietku premlčania vedľajším účastníkom, návrh zamietnuť minimálne v rozsahu splátok splatných viac ako 3 roky pred podaním návrhu (§ 103 OZ). Namietal použitie Obchodného zákonníka s tým, že v spotrebiteľskej veci je neprípustné dojednať nevýhodnejšiu zmluvnú podmienku. Taktiež mal za to, že súd sa nedostatočne vysporiadal s jeho námietkou o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie navrhovateľa. Navrhol rozsudok okresného súdu zmeniť a návrh zamietnuť alebo rozhodnutie zrušiť vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie.

Odporkyňa na výzvu súdu oznámila, že s odvolaním vedľajšieho účastníka súhlasí a pripája sa k nemu (č.l. 115 spisu).

Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením č. k. 16Co/114/2014 - 121 zo dňa 29. 10. 2014 napadnutý rozsudok tunajšieho súdu zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. V odôvodnení uviedol, že v ďalšom konaní má súd zistiť a urobiť záver, či predložená dohoda o uznání záväzku a splátkovom kalendári je alebo nie je platným právnym úkonom a súčasne sa vysporiadať s námietkou premlčania tých splátok úveru, ktoré neboli uhradené a ktorých splatnosť nastala 4 roky pred podaním návrhu na súd, t.j. do 24. 01. 2009.

Vedľajší účastník v písomnom vyjadrení zo dňa 13. 01. 2015 ohľadne námietky nedostatku aktívnej vecnej legitímácie navrhovateľa doplnil, že zmluvu o postúpení pohľadávok uzatvorenú medzi SLSP, a.s. a navrhovateľom, považuje za neplatný právny úkon v zmysle § 39 OZ pre obchádzanie zákona. Poukázal na ustanovenie § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách z ktorého vyplýva, že banka bez zosplatenia nemôže na nebanku postúpiť pohľadávku z celého úveru, ale iba pohľadávku zodpovedajúcu aktuálnemu dlhu dlžníka ku dňu postúpenia pohľadávky. Zámer zákonodarcu umožniť postúpiť len pohľadávku po splatnosti je obsiahnutý v Dôvodovej správe k zákonu o bankách, kde sa v osobitnej časti k § 92 uvádza „V odseku 7 sa upravuje možnosť použiť inštitút postúpenia svojej

pohľadávky zodpovedajúcej nesplácanému dlhu, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (pozn. pôvodný odsek 7 sa stal odsekom 8 po novelizácii zákonom č. 552/2008 Z.z.). Predmetom postúpenia z banky na nebanku tak môže byť len splátka (splátky) úveru, ktoré sú nepretržite viac ako 90 dní po lehote splatnosti. Zároveň musí byť splnená aj podmienka, že banka písomne vyzve svojho klienta na úhradu peňažného záväzku, s ktorým je v omeškaní nepretržite 90 dní. Navrhovateľ však nepreukázal, že jeho právny predchodca SLSP, a.s. vyzval odporkyňu na úhradu jej dlhu po tom, čo bola 90 kalendárnych dní v omeškaní so splácaním a nepreukázal ani, že naňho boli postúpené len splatné splátky úveru. Ku dňu postúpenia pohľadávky (28. 06. 2011) dlh vo výške 1 829,51 Eur nemohol existovať. Takáto pohľadávka predstavuje skapitalizovanú sumu z celého úveru, ktorý mal trvať do roku 2012. SLSP, a.s. celý úver skapitalizovala bez toho, aby akýmkoľvek spôsobom úverový vzťah ukončila a následne túto skapitalizovanú sumu postúpila na navrhovateľa. SLSP, a.s. bola oprávnená na navrhovateľa postúpiť aj pohľadávky z celého úverového vzťahu, ale to by musela úverový vzťah lege artis ukončiť (vyhlásiť mimoriadnu splatnosť) a takýmto spôsobom sa dopracovať k pohľadávke vo výške 1 829,51 Eur. Zároveň vedľajší účastník vzniesol námietku premlčania všetkých splátok úveru splatných do 24. 01. 2009, pretože návrh bol doručený na súd dňa 24. 01. 2013. Nepremlčaných je teda 36 splátok úveru splatných od 20. 02. 2009 do 20. 01. 2012 vo výške 906,84 Eur.

Navrhovateľ v písomnom vyjadrení zo dňa 24. 02. 2015 uviedol, že on ani pôvodný veriteľ nedisponuje výzvou v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách. Má za to, že je možné postúpiť nezosplatnenú pohľadávku banky osobe, ktorá nie je bankou a teda, že boli na postúpenie pohľadávky splnené všetky zákonné náležitosti.

Písomným podaním doručeným súdu dňa 02. 03. 2015 navrhovateľ čiastočne zobral návrh späť bez udania dôvodu s tým, že trvá na návrhu čo do zaplatenia 36 nepremlčaných splátok úveru (splatných od 20. 02. 2009 do 20. 01. 2012) v celkovej výške 906,84 Eur s príslušenstvom. Má za to, že zmluva o úvere v zmysle § 497 a nasl. Obchodného zákonníka je tzv. absolútnym obchodom, čo znamená, že sa tento právny vzťah bez ohľadu na povahu účastníkov spravuje Obchodným zákonníkom. Zároveň žiadal pripustiť zmenu návrhu tak, aby súd zaviazal odporkyňu na zaplatenie sumy 906,84 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 10,00 % ročne zo sumy 25,19 Eur od 21. 02. 2009 do zaplatenia, 9,50 % ročne zo sumy 25,19 Eur od 21. 03. 2009 do zaplatenia, 9,25 % ročne zo sumy 25,19 Eur od 21. 04. 2009 do zaplatenia, 9 % ročne zo sumy 25,19 Eur od 21. 05. 2009 do zaplatenia, 9 % ročne zo sumy 25,19 Eur od 21. 06. 2009 do zaplatenia, 9% ročne zo sumy 25,19 Eur od 21. 07. 2009 do zaplatenia, 9% ročne zo sumy 25,19 Eur 21. 08. 2009 do zaplatenia, 9% ročne zo sumy 25,19 Eur od 21. 09. 2009 do zaplatenia, 9% ročne zo sumy 25,19 Eur od 21. 10. 2009 do zaplatenia, 9% ročne zo sumy 25,19 Eur 21. 11. 2009 do zaplatenia, 9% ročne zo sumy 25,19 Eur od 21. 12. 2009 do zaplatenia, 9 % ročne zo sumy 25,19 Eur od 21. 01. 2010 do zaplatenia, 9 % ročne zo sumy 25,19 Eur od 21. 02. 2010 do zaplatenia, 9% ročne zo sumy 25,19 Eur od 21. 03. 2010 do zaplatenia, 9% ročne zo sumy 25,19 Eur od 21. 04. 2010 do zaplatenia, 9 % ročne zo sumy 25,19 Eur od 21. 05. 2010 do zaplatenia, 9% ročne zo sumy 25,19 Eur od 21. 06. 2010 do zaplatenia, 9% ročne zo sumy 25,19 Eur od 21. 07. 2010 do zaplatenia, 9% ročne zo sumy 25,19 Eur od 21. 08. 2010 do zaplatenia, 9% ročne zo sumy 25,19 Eur od 21. 09. 2010 do zaplatenia, 9% ročne zo sumy 25,19 Eur od 21. 10. 2010 do zaplatenia, 9% ročne zo sumy 25,19 Eur od 21. 11. 2010 do zaplatenia, 9% ročne zo sumy 25,19 Eur od 21. 12. 2010 do zaplatenia, 9% ročne zo sumy 25,19 Eur od 21. 01. 2011 do zaplatenia, 9% ročne zo sumy 25,19 Eur od 21.02. 2011 do zaplatenia, 9% ročne zo sumy 25,19 Eur od 21. 03. 2011 do zaplatenia, 9,25 % ročne zo sumy 25,19 Eur od 21. 04. 2011 do zaplatenia, 9,25% ročne zo sumy 25,19 Eur od 21. 05. 2011 do zaplatenia, 9,25% ročne zo sumy 25,19 Eur od 21. 06. 2011 do zaplatenia, 9,50 % ročne zo sumy 25,19 Eur od 21. 07. 2011 do zaplatenia, 9,50 % ročne zo sumy 25,19 Eur od 21. 08. 2011 do zaplatenia, 9,50 % ročne zo sumy 25,19 Eur od 21. 09. 2011 do zaplatenia, 9,50 % ročne zo sumy 25,19 Eur od 21. 10. 2011 do zaplatenia, 9,25 % ročne zo sumy 25,19 Eur od 21. 11. 2011 do zaplatenia, 9 % ročne zo sumy 25,19 Eur od 21. 12. 2011 do zaplatenia, 9% ročne zo sumy 25,19 Eur od 21. 01. 2012 do zaplatenia. Uznesením č. k. 13C/397/2013 - 177 zo dňa 31. 03. 2015 súd pripustil zmenu návrhu v požadovanom znení a v prevyšujúcej časti konanie zastavil.

Súd vo veci určil termín pojednávania na 17. 09. 2015, na ktorý sa riadne dostavili účastníci konania, resp. ich právni zástupcovia. Právny zástupca navrhovateľa uviedol, že navrhovateľ trvá na podanom návrhu v rozsahu jeho zmeny pripustenej uznesením č. k. 13C/397/2013 - 177 zo dňa 31. 03. 2015. Odporkyňa uviedla, že sa pridržiava vyjadrenia vedľajšieho účastníka a viac k veci nemá čo uviesť.

Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom odporkyne a právneho zástupcu navrhovateľa, oboznámením sa s písomnými vyjadreniami vedľajšieho účastníka a navrhovateľa, oboznámením sa s obsahom listín v spise a to so zmluvou o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa XX. XX. XXXX, všeobecnými obchodnými podmienkami, zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 28. 06. 2011 vrátane prílohy č. 1 k zmluve, oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 18. 07. 2011, výzvou k úhrade a oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 18. 07. 2011, dohodou o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku zo dňa 30. 05. 2012, pokusom o zmier a zistil tento skutkový stav:

Dňa 14.02.2007 došlo k uzatvoreniu zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX medzi právnym predchodcom navrhovateľa (Slovenská sporiteľňa, a.s.) a odporkyňou ako dlžníkom, ktorou sa právny predchodca navrhovateľa zaviazal poskytnúť odporkyni MINIúver do 10 minút vo výške 27 000,- Sk s pevnou úrokovou sadzbou 18,40 % ročne, pri RPMN 25,24 %. Odporkyňa sa zaviazala úver splatiť v 59 mesačných splátkach á 759,- Sk splatných k 20. dňu v kalendárnom mesiaci, s dátumom prvej splátky 20. 03. 2007 a poslednej splátky dňa 20. 01. 2012. V čl. II bod 2 zmluvy je vyhlásenie dlžníka, že sa oboznámil so súčasťami úverovej zmluvy, ktorými sú všeobecné obchodné podmienky, úverové podmienky, sadzobník a podmienky určené zverejnením, za ktorých sa bankový produkt v zmysle úverovej zmluvy poskytuje, súhlasí s nimi a zaväzuje sa ich dodržiavať.

Podľa bodu 7.6.1 písm. a) VOP, ak dôjde k porušeniu akejkoľvek zmluvnej povinnosti alebo zmluvného dojednania zo strany klienta alebo ak je klient v omeškaní so splatením jednej splátky istiny alebo úrokov, ktoré trvá viac ako 10 dní, banka je oprávnená vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru, t.j. požadovať splatenie pohľadávky zo zmluvy o úvere a klient je povinný splatiť pohľadávku zo zmluvy o úvere v lehote, ktorú banka určí v oznámení o mimoriadne splatnosti.

Podľa bodu 7.4.4. VOP, pokiaľ je klient v omeškaní so splácaním úveru alebo jednotlivých splátok úveru, je povinný zaplatiť banke okrem úrokov z úveru, tiež úroky z omeškania z dlžnej čiastky. Pokiaľ je klient v omeškaní so zaplatením úrokov z úveru, zmluvných pokút, poplatkov, odmien, náhrady škody a nákladov vynaložených bankou alebo iných peňažných záväzkov, je tiež povinný zaplatiť banke úroky z omeškania z dlžných čiastok, pričom dlžné čiastky sa úročia úrokmi z omeškania denne od prvého dňa omeškania (vrátane) až do dňa bezprostredne predchádzajúceho dňu splatenia príslušnej dlžnej čiastky (vrátane).

Podľa tvrdenia navrhovateľa zmluvou o postúpení pohľadávok č. XXXX/XXXX/CE uzatvorenou dňa XX. XX. XXXX medzi spoločnosťou Slovenská sporiteľňa, a.s. ako postupcom a navrhovateľom ako postupníkom, postupca postúpil na navrhovateľa pohľadávky špecifikované v prílohe č. 1 k zmluve, kde je pod poradovým číslom 1587 vedená pohľadávka voči odporkyni vo výške 1829,51 Eur, z toho istina 1678,88 Eur, úroky z omeškania 150,63 Eur. Z prílohy č. 1 k zmluve nevyplýva, že by došlo k predčasnému zosplateniu úveru. Postúpenie pohľadávky Slovenská sporiteľňa, a.s. oznámila odporkyni listom zo dňa 18. 07. 2011.

Navrhovateľ listom zo dňa 18. 07. 2011 oznámil odporkyni vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru ku dňu 18. 07. 2011 a zároveň žiadal vrátiť celú dlžnú sumu v celkovej výške 1988,02 Eur do 01. 08. 2011.

Navrhovateľ v návrhu uviedol, že odporkyňa po postúpení pohľadávky uhradila 40,- Eur a to 20,- Eur dňa 19. 12. 2011 a po 10,- Eur dňa 26. 06. 2012 a 23. 10. 2012, preto jej dlh predstavuje 1 789,51 Eur (1 829,51 Eur - 40,- Eur) s príslušenstvom, z toho istina 1 638,88 Eur.

Z Dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku vyplýva, že bola uzatvorená dňa XX. XX. XXXX medzi navrhovateľom ako veriteľom a odporkyňou ako dlžníkom. V bode 2 predmetnej dohody s názvom „Uznanie záväzku“ sa uvádza, že osoby uvedené v bode 1. 2, alebo 1. 3 tejto dohody, t.j. dlžník, spoludlžník uznávajú čo do právneho dôvodu a výšky záväzkov voči veriteľovi, ktorý vznikol na základe zmluvy uzatvorenej s pôvodným veriteľom Slovenská sporiteľňa, a.s., číslo zmluvy XXXXXXXXXXXX zo dňa XX. XX. XXXX. Dlžná suma pozostáva z istiny vo výške 1658,88 Eur, príslušenstva pohľadávky podľa zmluvy a nákladov na inkasné konanie vo výške 150,- Eur. V bode 3 dohody s názvom „Forma splatenia záväzku“ sa odporkyňa zaviazala splatiť svoj záväzok voči veriteľovi v mesačných splátkach (výška splátky neuvedená) splatných 20. dňa v mesiaci počnúc dňom 20. 06. 2012 s tým, že jej bude bez odkladu zaslaný písomný splátkový kalendár s podrobným rozpisom splátok, ktorý nemá vplyv na platnosť tejto dohody. V tomto bode je ďalej zakomponované aj vyhlásenie odporkyne o tom,

že má vedomosť o premlčaní dlhu a jeho následkoch. Dohodu za navrhovateľa podpísala G. E. (bez osobitného splnomocnenia), hoci v rozhodnom čase nebola konateľom ani prokuristom navrhovateľa.

Po čiastočnom späťvzátí návrhu navrhovateľom zostalo predmetom konania zaplatenie sumy 906,84 Eur (36 splátok splatných od 20. 02. 2009 do 20. 01. 2012) s príslušenstvom.

Podľa § 25 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, právne vzťahy, ktoré vznikli pred 11. júnom 2010 na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, sa spravujú podľa doterajších predpisov, ak tento zákon v odseku 2 neustanovuje inak.

Podľa § 2 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, na účely tohto zákona sa rozumie

- a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme,
- b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z. z. v znení účinnom do 31. 12. 2007, zmluva o spotrebiteľskom úvere, musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

Podľa § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z.z. v znení účinnom do 31. 12. 2007, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä:

- a) sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť,
- g) ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Podľa § 23a ods. 1 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje.

Podľa § 52 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení účinnom od 01. 04. 2015 ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

Podľa § 54 ods. 1, 2 OZ v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 524 ods. 1 OZ veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách, ak aj napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred

postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok.

Podľa § 39 OZ neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 558 OZ ak niekto uzná písomne, že zaplatí svoj dlh určený čo do dôvodu aj výšky, predpokladá sa, že dlh v čase uznania trval. Pri premlčanom dlhu má také uznanie tento právny následok, len ak ten, kto dlh uznal, vedel o jeho premlčaní.

Podľa § 101 OZ pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 103 OZ ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

Podľa § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

V konaní sa navrhovateľ ako postupník domáha voči odporkyňi v postavení dlžníka po čiastočnom späťvzátí návrhu zaplata sumy 906,84 Eur príslušenstvom, pričom sa jedná o pohľadávku, ktorú mal navrhovateľ nadobudnúť na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok č. XXXX/XXXX/CE Q. N. XX. XX. XXXX od postupcu (banky) Slovenská sporiteľňa, a.s. Pohľadávka navrhovateľa ku dňu postúpenia predstavovala sumu 1829,51 Eur Eur, z toho istina 1678,88 Eur Eur, z ktorej si navrhovateľ v konaní uplatňuje iba splátky úveru splatné od 20. 02. 2009 do 20. 01. 2012, t.j. 36 splátok á 25,19 Eur v celkovej výške 906,84 Eur.

Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že medzi právnym predchodcom navrhovateľa (Slovenská sporiteľňa, a.s.) ako veriteľom - bankou a odporkyňou ako dlžníkom bola dňa 14. 02. 2007 uzatvorená Zmluva o splátkovom úvere. Niet pochyb o tom, že daný právny vzťah je vzhľadom na povahu zmluvných strán spotrebiteľský (v zmysle § 23a ods. 1 zákona č. 634/1992 Zb.), jedná sa o zmluvu o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 2 písm. b) zákona č. 258/2001 Z.z., ktorá musí mať písomnú formu a obsahovať náležitosti uvedené v § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z.z. Súd po preskúmaní predmetnej zmluvy konštatuje, že neobsahuje náležitosť v zmysle § 4 ods. 2 písm. a) zákona č. 258/2001 Z.z. v znení účinnom do 31. 12. 2007, čo však nemá za následok neplatnosť zmluvy, ani sa poskytnutý úver nepovažuje za bezúročný a bez poplatkov (v zmysle § 4 ods. 2 písm. g) citovaného zákona).

Taktiež bolo preukázané, že Slovenská sporiteľňa, a.s. nevyužila svoje právo v zmysle čl. 7, bod 7.6.1 VOP a úver pred postúpením pohľadávky na navrhovateľa zmluvou o postúpené pohľadávok zo dňa 28. 06. 2011 nezosplatnila. K zosplatneniu úveru pristúpil po postúpení pohľadávky navrhovateľ, listom zo dňa 18. 07. 2011.

Vedľajší účastník na strane odporkyne, vzniesol námietku nedostatku aktívnej vecnej legitímácie navrhovateľa a námietku premlčania, ktorých dôvodnosťou sa súd ďalej zaoberal.

Aktívnu vecnou legitímáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - navrhovateľovi ním uplatňované právo (nárok) respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane navrhovateľa) alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane odporcu) je imanentnou súčasťou súdneho konania (viď rozsudok NS SR sp. zn. 2Cdo 205/2009 z 29. 06. 2010). Vecná legitímácia sa na začiatku konania tvrdí. Súd návrhu vyhovie len vtedy, ak navrhovateľ

preukáže, že má subjektívne právo na plnenie od odporcu uplatnené v konaní. V opačnom prípade súd návrh zamietne so záverom o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie navrhovateľa.

Postúpenie pohľadávky (cesia) je všeobecne upravené v § 524 OZ a spočíva v tom, že do existujúceho záväzku namiesto doterajšieho veriteľa (postupcu) vstúpi nový veriteľ (postupník) na základe zmluvy uzatvorenej medzi nimi. Postúpením pohľadávky teda dochádza k zmene v osobe veriteľa tak, že novým veriteľom sa stane postupník a nadobúda pohľadávku s príslušenstvom a právami s ňou spojenými. Pri tzv. bankových úveroch, kde postupcom je banka, je zároveň pre platné postúpenie pohľadávky nutné dodržať podmienky stanovené v § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách, t.j. spôsobilým predmetom postúpenia môže byť iba pohľadávka alebo jej časť, ktoré sú už splatnými (dospelé splátky) a to za predpokladu predchádzajúcej písomnej výzvy po tom, čo bol klient banky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky. Musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky (viď uznesenie Krajského súdu Prešov sp. zn. 6Co/119/2013 zo dňa 29. 05. 2014).

V konaní mal súd preukázané, že dňa 28. 06. 2011 došlo k uzatvoreniu zmluvy o postúpení pohľadávok medzi postupcom Slovenská sporiteľňa, a.s. a navrhovateľom ako postupníkom, ktorej predmetom bolo aj postúpenie pohľadávky voči odporkyňi zo zmluvy o splátkovom úvere zo dňa XX. XX. XXXX. Navrhovateľ netvrdil a ani z predložených listín nevyplýva, že by Slovenská sporiteľňa, a.s. úver zo zmluvy o splátkovom úvere, splatný v mesačných splátkach v období od 20. 03. 2007 do 20. 01. 2012, predčasne zosplatnila. Postúpenie pohľadávky Slovenská sporiteľňa, a.s. iba oznámila odporkyňi listom zo dňa 18. 07. 2011. Súd preto dospel k záveru, že Slovenská sporiteľňa, a.s. mohla na navrhovateľa v čase uzatvorenia zmluvy o postúpení pohľadávok (28. 06. 2011) postúpiť iba splátky úveru, ktoré boli nepretržite viac ako 90 dní po lehote splatnosti za súčasného splnenia druhej podmienky, že banka písomne vyzvala odporkyňu na úhradu peňažného záväzku, s ktorým bola v omeškaní nepretržite 90 dní. Navrhovateľ listom zo dňa 24. 02. 2015 (č.l. 170) súdu oznámil, že on ani pôvodný veriteľ nedisponuje výzvou v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách. Nepreukázal teda, že jeho právny predchodca SLSP, a.s. vyzval odporkyňu na úhradu jej dlhu po tom, čo bola 90 kalendárnych dní v omeškaní so splácaním a ani to, že naňho boli postúpené len splatné splátky úveru. Súd dospel k záveru, že ku dňu postúpenia pohľadávky (28. 06. 2011) dlh vo výške 1 829,51 Eur nemohol existovať. Ak bola predmetom postúpenia pohľadávka vo výške 1 829,51 Eur, je zrejmé, že SLSP, a.s. ako banka postúpila zmluvou zo dňa 28. 06. 2011 navrhovateľovi ako nebankovej inštitúcii aj splátky nezročné, hoci k predčasnej splatnosti úveru nedošlo. Súd vzhľadom na uvedené zistenia konštatuje, že zmluva o postúpení pohľadávky zo dňa 28. 06. 2011 je neplatný právny úkon v zmysle 39 OZ, pre rozpor tohto právneho úkonu so zákonom (neboli splnené zákonné podmienky v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách) a preto súd návrh pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie navrhovateľa zamietol.

Pokiaľ ide o dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku uzatvorenej dňa 30. 05. 2012 medzi navrhovateľom a odporkyňou, súd ju považoval za absolútne neplatný úkon v zmysle § 39 OZ predovšetkým pre rozpor s dobrými mravmi a so zákonom o ochrane spotrebiteľa.

Inštitút uznania dlhu zakotvený v § 558 OZ ako jednostranný právny úkon dlžníka adresovaný veriteľovi zakladá vyvrátenú právnu domnienku, že v čase uznania dlh existoval. Ide teda o jednostranný právny úkon, ktorý má iniciatívne vychádzať z vôle dlžníka. Tento právny úkon okrem všeobecných náležitostí pre právne úkony (§ 34 a nasl.) musí mať písomnú formu, musí byť z neho zrejмый dôvod (kauza) vzniku pohľadávky, musí v ňom byť presne určená výška pohľadávky a napokon musí obsahovať aj prísľub dlžníka tento dlh zaplatiť. Uznáním dlhu nevzniká nový záväzok. Na základe neho však dochádza k zastaveniu plynutia pôvodnej premlčacej doby a namiesto nej odo dňa, keď došlo k uznaniu, začne plynúť nová desaťročná premlčacia doba (§ 110 ods. 1). Uznať možno aj premlčaný dlh. Uznávací prejav dlžníka bude mať právne účinky len vtedy, ak dlžník vedel, že dlh je premlčaný. Súd má za to, že spôsob akým došlo k uzatvoreniu dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku zo dňa 30. 05. 2012 je nekalá obchodná praktika. Predovšetkým uzatvorenie dohody inicioval navrhovateľ (prostredníctvom zástupcu G. E., ktorá nie je štatutárnym orgánom navrhovateľa, bez predloženia osobitného splnomocnenia) a nie dlžník cca 4 mesiace po termíne konečnej splatnosti úveru, t.j. v čase keď bez ďalšieho navrhovateľ mohol podať návrh na súd. Ide o vopred pripravenú formulárovú dohodu, ktorej obsah nemohla odporkyňa ovplyvniť. Do bodu 3 dohody navrhovateľ zakomponoval vedomosť o premlčaní dlhu, hoci v čase jej uzatvorenia nárok navrhovateľa ešte nebol premlčaný a v texte dohody už nie je zmienka o tom, či odporkyňa bola poučená o význame premlčania a dôsledkoch uznania

dlhu. Súdu je z úradnej činnosti známe (z iných súdnych konaní, v ktorých vystupuje navrhovateľ), že navrhovateľ pri uzatváraní dohôd o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku nepoučuje dlžníkov o inštitúte uznania dlhu, ani o jeho následkoch, ani o význame premlčania. Dohoda teda nebola uzatváraná s odporkyňou s cieľom poskytnutia výhody splátok (v dohode ani nebola vyplnená výška mesačnej splátky), teda v prospech spotrebiteľa, ale naopak za účelom predĺženia premlčacej doby na 10 rokov na úkor nevedomosti spotrebiteľa. Súd má za to, že takýto postup navrhovateľa pri uzatváraní dohody je nekalou obchodnou praktickou v zmysle § 8 ods. 3, 4 zákona č. 250/2007 Z.z. (zákaz používania nekalých obchodných praktík upravuje § 4 ods. 2 zákona č. 250/2007 Z.z.), ktorá je v rozpore s požiadavkou odbornej starostlivosti a v rozpore s dobrými mravmi (§ 3 ods. 1 OZ). Z uvedených dôvodov súd považoval Dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku za absolútne neplatný právny úkon v zmysle § 39 OZ, nakoľko spôsob akým došlo k jej uzatvoreniu je v rozpore so zákonom o ochrane spotrebiteľa ako aj v rozpore s dobrými mravmi (rovnaký záver o neplatnosti dohody v obdobných veciach vyslovil napr. Krajský súd v Banskej Bystrici v rozsudku sp. zn. 13Co/333/2014 zo dňa 17. 03. 2015, Krajský súd Trenčín v rozsudku sp. zn. 6Co/619/2014 zo dňa 24. 02. 2015, Krajský súd Žilina v rozsudku sp. zn. 8Co/661/2014 zo dňa 27. 02. 2015 a vyplýva aj z rozsudku NS SR sp. zn. 3MCdo 12/2014 zo dňa 21. 04. 2015). Keďže predmetná dohoda je neplatná, nemala za následok plynutie novej premlčacej doby v zmysle § 110 ods. 1 OZ.

Súd ďalej skúmal, či nárok navrhovateľa nie je premlčaný (§ 5b zákona č. 250/2007 Z.z.). Vzhľadom na procesný charakter ustanovenia § 5b zákona o ochrane spotrebiteľa (zavedeného zákonom č. 102/2014 Z.z. s účinnosťou od 01. 05. 2014) a chýbajúce prechodné ustanovenia k nemu sa uplatní zásada okamžitej aplikability procesných noriem, to znamená, že procesná norma pôsobí odo dňa nadobudnutia svojej účinnosti na všetky spory prebiehajúce na súdoch. Súd má potom prihliadať na premlčanie práva ex offio vo všetkých, aj pred nadobudnutím účinnosti tohto ustanovenia začatých konaniach podliehajúcich predpokladom tejto právnej normy (viď napr. rozsudok Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 6Co/13/2015 zo dňa 11. 08. 2015).

Novela Občianskeho zákonníka - zákon č. 102/2014 Z. z. s účinnosťou od 01. 04. 2015 doplnila § 52 ods. 2 o ďalšiu vetu v znení „Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.“ Z dôvodovej správy k novele vyplýva, že cieľom jej prijatia je odstrániť výkladové povinnosti v otázke použitia Občianskeho alebo Obchodného zákonníka na spotrebiteľské vzťahy, s nimi súvisiace vzťahy a osobitne vzťahy tzv. akcesorického charakteru. Výslovne ustanovuje, že na všetky právne vzťahy vzniknuté zo spotrebiteľskej zmluvy sa vždy použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Súd preto v súlade s § 52 ods. 2 veta tretia Občianskeho zákonníka, a so zreteľom na ust. § 54 ods. 1, 2 OZ v znení účinnom v čase uzatvorenia úverovej zmluvy, a rozhodovaciu prax súdov (napr. rozsudok Krajského súdu Trenčín sp. zn. 5Co/223/2014 zo dňa 29. 10. 2014) posudzoval otázku premlčania ako aj uznanie dlhu a jeho účinky (vyššie) podľa ustanovení Občianskeho zákonníka.

Keďže nedošlo k platnému postúpeniu pohľadávky zo SLSP, a.s. na navrhovateľa (z už vyššie uvedených dôvodov), navrhovateľ potom nemohol vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru listom zo dňa 18. 07. 2011. V konaní bolo preukázané, že odporkyňa sa úver vo výške 27 000,- Sk zaviazala vrátiť v 59 mesačných splátkach á 25,19 Eur splatných k 20. dňu v mesiaci, so splatnosťou prvej splátky dňa 20. 03. 2007 a poslednej dňa 20. 01. 2012. Návrh bol doručený na súd dňa 24. 01. 2013 a navrhovateľ si uplatnil 36 splátok v celkovej výške 906,84 Eur splatných od 20. 02. 2009 do 20. 01. 2012. Keďže k predčasnemu zosplateniu úveru nedošlo, všeobecná 3- ročná premlčacia doba jednotlivých splátok v zmysle § 103 OZ plynie odo dňa ich zročnosti, preto premlčané sú všetky splátky splatné pred 24. 01. 2010. Nepremľčaných teda zostalo 24 splátok splatných od 20. 02. 2010 do 20. 01. 2012 v celkovej výške 604,56 Eur (24 x 25,19 Eur) a zákonný úrok z omeškania z týchto splátok. Z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitímácie navrhovateľa však tento nárok nebolo možné priznať, preto súd návrh v celom rozsahu zamietol.

O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p. § 146 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 151 ods. 1 O.s.p.. Navrhovateľ sa v konaní pôvodne domáhal zaplatenia sumy 1 789,51 Eur s príslušenstvom. Uznesením č.k. 13C/397/2013 - 177 zo dňa 31. 03. 2015 súd konanie na základe čiastočného späťvzatia návrhu navrhovateľom zastavil v časti o zaplatenie sumy 882,67 Eur s príslušenstvom. Keďže navrhovateľ dôvod späťvzatia neuviedol, vo všeobecnosti platí, že v tejto časti zastavil konanie, preto je

v zmysle § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p. povinný v tejto časti znášať trovy. Vo zvyšnej časti (o zaplatenie 906,84 Eur) súd návrh ako nedôvodný zamietol. Úspešnej odporkyni teda vzniklo právo na náhradu trov konania v celom rozsahu (§ 142 ods. 1 O.s.p., § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p.), avšak nakoľko si náhradu trov neuplatnila, súd jej ich náhradu nepriznal (§ 151 O.s.p.). Vedľajší účastník si uplatnil náhradu trov právneho zastúpenia v sume 428,57 Eur za 4 úkony právnej služby (1. prevzatie a príprava zastúpenia, 2. odpor zo dňa 18. 04. 2013, 3. odvolanie zo dňa 27. 12. 2013, 4. stanovisko zo dňa 13. 01. 2015) vo výške tarifnej odmeny 81,33 Eur za každý úkon, k tomu režijný paušál 3 x 7,81 Eur za úkony v roku 2013, 1x 8,39 Eur za úkon v roku 2015 a 20 % DPH v sume 71,43 Eur. Súd považuje uvedené úkony za účelné. Náhrada trov právneho zastúpenia bola priznaná podľa § 10 ods. 1, § 14 ods. 1 písm. a), b), § 16 ods. 3, § 18 ods. 3 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení účinnom do 30. 06. 2013 za 1., 2. úkon právnej služby, a podľa § 10 ods. 1, § 13a ods. 1 písm. c), g), § 16 ods. 3, § 18 ods. 3 vyhlášky v znení účinnom od 01. 7. 2013 za 3., 4. úkon právnej služby. Súd v zmysle § 149 ods. 1 O.s.p. uložil navrhovateľovi povinnosť zaplatiť trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka na účet jeho právneho zástupcu.

V dôsledku čiastočného späťvzatia návrhu došlo k zmene poplatkovej povinnosti za návrh. Vzhľadom k tomu, že k čiastočnému späťvzatiu návrhu došlo až po rozhodnutí odvolacieho súdu v danej veci, súd navrhovateľovi preplatok súdneho poplatku nevrátil (§ 11 ods. 3 zákona o súdnych poplatkoch).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní od doručenia jeho písomného vyhotovenia, písomne vo vyhotovení trojmo na Okresný súd Banská Bystrica.

V odvolaní treba popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie je potrebné predložiť v potrebnom počte rovnopisov, inak súd zhotoví kópie na trovy odvolateľa.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy,
- d) súd prvého stupňa dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam na základe vykonaných dôkazov,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a - sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu, v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, odvolateľ nebol poučený podľa § 120 ods. 4 O.s.p., odvolateľ bez svojej viny nemohol predložiť alebo označiť dôkazy do rozhodnutia súdu prvého stupňa),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný rozsudok, môže oprávnený podať návrh na výkon exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. Exekučný poriadok v znení neskorších predpisov.